

Hvervet som folketingsmedlem er ligeledes krævende, og er i vid udstrækning et fuldtidsarbejde. Folketingsmedlemmernes vederlag ligger på linje med borgmesterens og afspejler derfor det forventede omfang af arbejdet – noget for noget.

Der følger altså med de hverv, som forslaget omhandler, en række formelle forpligtelser og stærke kompetencer og beføjelser, der gør, at borgmesterens erhverv forudsætter daglig virksomhed i kommunen. Derfor bliver det en umenneskelig opgave at udfylde både et hverv som borgmester og som folketingsmedlem på en gang. Det er den reelle årsag til forslaget.

I Danmark har vi en skarp opdeling mellem den udøvende og den lovgivende magt. For at undgå koncentration og misbrug af magt skal der i samfundet ikke bare være en deling af magten. Vi mener også, at magten skal deles mellem de forskellige politiske niveauer i samfundet. Borgmesterstillingen er en del af den udøvende magt, og hvis en borgmester også er lovgiver, sammenblandes det udøvende element med det lovgivende. De to ting bør altid være adskilt.

Folketinget har tilsluttet sig, at der skal indføres et forbud mod, at man kan sidde i Folketinget og samtidig sidde i Europa-Parlamentet. Vi vil gerne videreføre dette forbud til også at gælde for borgmestres valg til Folketinget og borgmestres valg til Europa-Parlamentet. Det er nøjagtigt de samme argumenter, som gør sig gældende.

En afvisning af dette forslag alene med henvisning til afstanden er tåbelig. Den reelle afstand målt i tid mellem Bruxelles og København er alligevel ikke så stor. Mange borgmestres transporttid til København er faktisk større, end transporttiden til Bruxelles er. Hvis man kan gå med til det ene, bør man også kunne gå med til det andet.

Vi mener oprigtigt, at demokratiet er bedre tjent med et forbud mod at bestride to så krævende stillingsposter. Demokratiet lider ingen skade ved, at vi får en sådan enkel og klar regel, så vi sikrer det, som jeg tror at vi sådan set alle inderst inde er enige om, nemlig at det stort set er umuligt at bestride begge job.

Jeg vil så sige til den debat, der har været her, at vi jo nok ikke får forslaget igennem, men alle har dog ikke været lige negative. Jeg vil også godt sige til et spørgsmål, som fru Gudrun Laub stillede om arbejdsbyrden, og om man har 4

mandater eller 52 mandater: Det er da rigtigt, at 52 mandater betyder, at der er flere, der er i stand til at udføre et større stykke arbejde, men jeg har siddet i borgmesterembedet i 16 år, og jeg vil sige, at jeg ikke vil være i stand til både at være borgmester på en rimelig måde og så sidde i Folketinget. Så kan man godt sige, at det er, fordi mine evner måske ikke strækker til meget, men sådan er min situation i al fald.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Nu lægger hr. Arne Toft meget vægt på at kalde spørgsmålet om dobbeltmandater for et internt Venstreproblem. Det er selvfølgelig pænt af hr. Arne Toft at synes, at man skal være meget omhyggelig med at sikre, at vælgerne har tillid til Venstre, men tak, det går egentlig rigtig godt, og det har ikke spor med det her problem at gøre, for det er et problem, som i mine øjne er et klart socialdemokratisk problem, som først og fremmest er et misundelsesproblem, fordi man ikke kan få lov til at stille op flere steder.

Hvis man alligevel stiller op og bliver valgt flere steder, er man som socialdemokrat nødt til efter de interne regler at trække sig fra en af posterne. Og jeg synes måske snarere, at det er at snyde vælgerne lidt, hvis man stiller op og så alligevel ikke påtager sig hvervet, når man får det ved vælgerne tillid.

Jeg har tidligere været inde på det med inhabilitet. Der mener jeg altså, at hr. Arne Toft er helt galt på den. Alle borgmestre har pligt til at følge lovgivningen, og de kan ikke lave om på lovgivningen. Det kan man i kraft af at være folketingsmedlem, men jo kun hvis man har et flertal. Der er ikke enkeltpersoner, der kan lave lovgivning.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil godt endnu en gang sige, at vort forslag altså kun kører på, at det er borgmesteren. Der er ikke noget med byrådsmedlemmer og amtsrådsmedlemmer.

Når man skal se ind i fremtiden, ved vi alle sammen, at det at have regeringsmagten betyder meget. Man kunne forestille sig, at mange af de meget populære borgmestre stillede op til Folketinget, samtidig med at de stillede op til borgmesterposten. Så kunne vi reelt få en situation, hvor vi har rigtig mange borgmestre, som kunne sidde og varetage deres egen kommunes interesser. Og der er nok ingen tvivl om, at man-

Kl. 11.05